

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 10. Religiosorum Mendicantium disciplina solutior.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

§. X.

*Religiosorum Mendicantium disciplina
solutior.*

Omissis ratiocinationibus spectemus experientiam! Ab obitu S. Francisci effluxerant anni triginta: cum notata jam est magna remissio disciplinæ Ordinum Mendicantium.

Hist. l. 82. §. 7 Non afferam querimonias vel Mat-
Hist. l. 84. thæi Paridis, vel Petri de Vineis Cle-
§. 43. rum secularem tuentis: erant partes,
Opusc. to. 2. quarum res intererat. Contentus
p. 352. ero S. Bonaventuræ testimonio, quod
 nequit esse suspectum. Inest episto-
 læ, quam anno 1257 ut Ordinis Mi-
 nister Generalis ad cunctos Provin-
 ciales & Custodes scripsit. Conque-
 rebatur multitudinem negotiorum, ad
 quæ pecuniam poscerent, quorun-
 dam Fratrum dissidiam, vitam vagam,
 importunitatem in petendo, ædificio-
 rum amplitudinem, & aviditatem dan-
 di sepulturas, ac obtinendi testamen-
 ta: singula merentur considerationes
 aliquas.

Fratres

Fratres Mendicantes sub charitatis obtentu se immiscebant omnis generis negotiis publicis & privatis. Scrutabantur arcana familiarum: suscipiebant executionem testamtorum: obibant legationes ad agitata consilia pacis inter civitates ac Principes: præsertim Summi Pontifices perlibenter illis imponebant ministeria tanquam hominibus ad ea facillime adhibendis, supremæ sedi *Hist. l. 82:* addictissimis, & parvo sumptu pro- *§. 45.* ficisci solitis: interdum eos pecuniam colligere jubebant. Sed maxime illos distinebat Inquisitio: cujus exercitium tametsi ad conservandam fidem spectans eosdem Prætoribus similes faciebat: consueverunt enim quærere de criminibus, capiendos curare reos, addicere carceri, tormentis subijcere, damnatos proscrip- ptis bonis exuere, aut pœna pecuniaria, vel probrosa, & sæpe capitali perlictores Magistratus profani afficere. Non poterat, initio saltem, non mirari, quisquis cernebat Religiosos demissionem profundissimam, paupertatemque

temque professos summam subito conversos esse in Magistratus, habere apparitores, ac domesticos armatos seu custodes, thesaurosque in potestate sua, & omnibus se terrificos reddere.

Contemptus laboris manuum desidiam inter Mendicantes, sicut cæteros inter Regulares induxit. Haud facile cognoscas, an tempus destinatum precationi mentis, ac litterarum studiis fideliter impendatur. In nixi genibus, & in membrorum situ ad contemplanda divina aptissimo possumus cogitare, quidquid volumus. Religiosus in sua cellula potest, quasi litteris navet operam, legere libros, non dicam malos, sed inutiles, ac soli curiositati explendæ habiles: denique oscitare potest, ac obdormiscere. Aliter se res habet in labore: sentitur iste; ac opus restans ei fidem facit. Sed neque communia sunt ingenia litteris idonea: plerique homines parum amant ratiocinationem, meditationemque continuam; nec multum curiosi sunt, nisi forte

forte in perquirendis rebus novis, & ignobilibus privatisque factis, quæ judiciis temerariis, & obtrectationibus dare materiam solent. Veteres litteraturam colere sciebant, & melius, quam hodierni: ut illorum scripta testantur: & tamen SS. Basilius *Hist. l. 14. §. 2.* & Gregorius Nazianzenus in solitudine sua non dedignabantur labores vilissimos. Potest honoris aura captari ex composito libro egregio: sed nulla unquam laus quæsitâ fuit e storeis aut fiscinis: talia opera possunt per diem totum fieri: non ingenium serenum, non animum fedatiorem postulant.

Tertius error, quem S. Bonaventura Fratribus suis exprobrat, est vaga multorum vita, qui ut suis corporibus, ait, levamentum afferant, oneri & offensionis sunt hospitibus suis, quibus exemplo esse bono deberent. Hoc incommodum creant frequentia nimis itinera; dum præbent ansam excedendi modum in victu & somno per speciem refectionis virium; ac æquabilitatem vitæ regularis

ris

ris dissolvunt. Quartus error est importunitas in petendo, quæ facit, ut nostrorum Fratrum, veluti prædonum occurfus metuatur, inquit S. Bonaventura. Reapse hæc importunitas est quædam violentiæ species, cui pauci resistere norunt; præsertim si veniat ab iis, quorum vestis & institutum reverentiam poscunt, sed & naturalis est effectus inopiæ. Nam denique oportet alere vitam: principio fames, ac reliquæ necessitates urgentes efficiunt, ut vincatur educationis honestæ verecundia: quo obice semel convulso, qui plus industriæ, quam alius, ad corrogandam stipem adhibet, id laudi sibi & honori ducit.

Ampla & visenda ædificia, pergit S. Doctor, nostram obturbant solitudinem; incommodant amicis nostris; & acerbis hominum judiciis nos exponunt. Fratrum tranquillitati officiant per curas & operam, quam Præsides & ab his designati sibi sumere debent, ut diversas ædium adumbrationes seu descriptas lineis
figuras

figuras examinent; ut invigilent executioni; ac præcipue, ut sumptus suggerant certo reditu destituti: & hoc est, quod molestiam amicis exhibet. At quamdiu continuatur opus, totam congregationem impediunt materia & operarii. Amara hominum judicia de his domibus factis exprimit Petrus de Vineis inquiens: Hi Fratres in ortu religionis *lib. 1. Epist.* suæ gloriam vanam calcare pedibus *37. Hist. 1. 82.* visi contemptum resumunt fastum; *§. 4.* & nihil habentes possident omnia, ipsis divitibus ditiores. Denique S. Bonaventura Fratribus suis objicit humationum testamentorumque aviditatem, quippe quæ ipsis indignationem Cleri, & maxime Parochorum accersat. Qua de re Matthæus quoque Paris ita queritur: Moribundis Proceribus ac viris bene nummatis non sine damno pastorum ordinario- rum sedulo adsunt in lucrum intenti, occultaque testamenta extorquent, solum Ordinem suum commendantes, quem reliquis cunctis præferunt.